

A bérkaszárnyás zsúfoltság megszűntetéséről

nyilatkozik Darvas József miniszter

A mindennapi élet apró örömei közé tartozik, amikor az ember a sok poros utca, szürke házai között megpillant egy kis zöld foltot, füves-bokros teret, rügyezésnek induló fát és a szabad természetből kapott csipetnyi izelítő emlékével mehet tovább. Az ostrom alatt elpusztult fák »újjaépítésére«, illetve Budapest minél több fával való beültetésére már mozgalom indult a fővárosban, de bizony sok olyan kopár, szabad terület akad még, amely a romok eltakarítása után most — amíg új építkezés nem indul rajta — egyelőre csak sivár földdarab szomorú képét mutatja.

Ezeket a területeket nemcsak a szemek gyönyörködtetésére, hanem a főváros levegőjének javítására és tisztítására is aránylag könnyen

át lehetne varázsolni »beépítetlen telekből« zöldebb térséggé.

Ezzel összefüggésben megkérdeztük Darvas József építés- és közmunkaügyi minisztert, hogy minisztériumának, mint legfelsőbb fórumnak, mi az álláspontja »a természet térhódításának a fővárosban való fokozottabb elősegítése tárgyában«.

— Természetesen igyekszünk minél jobban elősegíteni a természet ilyesfajta »térhódítását«, — mondja mosolyogva Darvas miniszter. — A modern nagyvárosok városrendezésének egyik alapelve amúgy is az, hogy, a térképészek tolvajnyelvén szólva,

minél több és minél kiterjedtebb »zöldfelületet«

létesítsenek. A minisztérium feladata a városrendezés elvi irányítása, nemcsak Nagybudapesten, hanem a vidéki városban is. A városrendezési tervek már úgy készülnek, hogy a zöldfelületek, a fás, füves területek minél nagyobbak legyenek.

— Ez az elgondolása a minisztériumnak a már elkészült és

a most épülő úgynevezett pontházakkal

összefüggésben is. A pontház egy-egy magában álló magas épület, vagy épülettömb, udvar nélkül és lehetőleg minden lakóhelyiségét úgy építik, hogy valamennyi ablaka a pontház körül elterülő szabad területre nézzen. Ezeket a szabad térségeken aztán ilyen zöldfelületeket létesítünk, beültetjük fával, fűvel, bokorral, parkirozzuk.

— A minisztérium egyébként csak a városrendezés fő elvi irányvonalait jelöli meg — foly-

tatta a miniszter — és megadja a végrehajtáshoz szükséges utbagazításokat. A városrendezési tervek

a települési tervet

is részletesen meghatározzák, így tehát azt is, hogy hol kell építkezni és hol kell szabad területet hagyni. A végrehajtás aztán már az autonómiák dolga, így ebben az esetben a fővárosé.

— Természetesen az már nem lehet a célunk, — mondotta

Darvas miniszter, — hogy kertes családi házakkal telítsünk egy nagyvárost, hiszen az képtelen terjeszkedést vonna maga után. A lehetőségek határain belül

felfelé építünk

és az épülettömbök között hagyunk meg minél több füves, fás földterületet, parkot. Ezzel, reméljük, minél hamarabb érkezünk majd az eddigi bérkaszárnyás túlszűfoltság megszűntetéséhez.

H. K. A.